

בס"ד

**"AND IT SHALL COME TO PASS
ON... EVERY *SHABBOS*"**

***Maamarim* Delivered
by the Lubavitcher Rebbe
Rabbi Menachem M. Schneerson**

Vayomer Lo Yonason, 5743

Translated by R. Eliyahu Touger

SICHOS IN ENGLISH

788 Eastern Parkway • Brooklyn, New York 11213
718.778.5436 • Fax 718.735.4139

“AND YEHONASON TOLD HIM: ‘TOMORROW, IS THE NEW MOON. YOU WILL BE BROUGHT TO MIND, BECAUSE YOUR SEAT WILL BE EMPTY.’”¹

This verse often served as the opening verse for the *maamarim* delivered by our Rebbeim when *erev Rosh Chodesh* fell on *Shabbos*, beginning from the Alter Rebbe.² These *maamarim* are explained by the *Tzemach Tzedek* in *Or HaTorah*³ with notes, commentary, references, and summaries, and, similarly, in the *maamarim* of the subsequent Rebbeim.⁴

Among the points emphasized is that the phrase: “You will be brought to mind (וּנִפְקְדָה), because your seat will be empty (יִפְקֹד)” uses the same root with two opposite connotations. “Your seat will be empty” implies a lack of completion and perfection, a deficiency. “You will be brought to mind,” by contrast, implies that one will be remembered.⁵ In particular, this is significant because memory reveals the deep resources of the soul. Nevertheless, “You[r] be[ing] brought to mind” will be come about because “your seat will be empty.”

Moreover, the entire matter involves a combination of opposites. As explained in the *maamarim* regarding the phrase “And Yehonason told him,” Yehonason (יְהוֹנָסֹן) is identified with G-d’s name *Havayah* (יְהוָה). The first three letters of his name are the first three letters of the name *Havayah*. And the last letter of the name *Havayah*, the *hei*, is alluded to by the letters נחן which are numerically equivalent to 500. 500 is five as it includes⁶ ten times ten.

This is granted to David, as implied by the phrase “And Yehonason told him,” for [Yehonason implies] giving,⁷ and [it is known that] “one who gives, gives generously.”⁸ Moreover, [in

1. *I Shmuel* 20:18.

2. E.g., *Sefer HaMaamarim* 5567, p. 48ff.; *Sefer HaMaamarim* 5568, p. 528ff.

3. *Or HaTorah Bereishis*, Vol. IV, p. 2ff., et al.

4. See *Sefer HaMaamarim* 5670, p. 62ff.; *Sefer HaMaamarim* 5680, p. 158ff., et al.

5. See Rashi and Metzudos Tziyon to *I Shmuel*, loc. cit.

6. And is therefore multiplied by 10 x 10. Multiplying by 100 thus reflects each of the Ten *Sefiros* as they are included within each other.

7. For נחן, the last three letters of Yehonason’s name, means “he gave.”

8. *Bava Basra* 53a.

בס"ד. ש"פ בראשית, מבה"ח וער"ח מ"ח ה'תשמ"ג

(הנחה בלתי מוגה)

ויאמר לו יהונתן מחר חודש ונפקדת כי יפקד מושבך, הנה פסוק זה הוא התחלת מאמרי רבותינו נשיאינו בשבת ער"ח, החל מרבינו הזקן שמאמריו אלו מובאים באוה"ת להצ"צ עם הערות והגהות וציונים וקיצורים, וכן במאמרי רבותינו שלאח"ז. ומדייקים בזה, מהו שנאמר ונפקדת כי יפקד מושבך, דלכאורה הוא דבר והיפוכו, דיפקד מושבך, הוא ענין של העדר המילוי והשלימות, ענין החסרון, משא"כ ונפקדת שהוא ענין הזכרון. ובפרט לפי הידוע שענין הזכרון הוא הגילוי במקום נעלה ביותר. ובכ"ז אומרים דונפקדת נעשה דוקא ע"י כי יפקד מושבך. וגם בכללות הענין ישנו בזה דבר והיפוכו, דהנה במ"ש ויאמר לו יהונתן מבואר בהדרושים, שיהונתן הוא שם הוי', דג' האותיות הראשונות הן יה"ו, והאות ה' האחרונה נרמזת בהסיוס נתן שהוא גימט' ת"ק, דמספר זה (ת"ק) הוא המספר ה' כלול מיו"ד פעמים יו"ד. וענין זה נמשך לדוד ויאמר לו יהונתן, ובאופן של נתינה, דכל הנותן בעין יפה הוא נותן, ויתירה מזו, דהשפעה זו היא בבחי' ירושה שלמע' מבחי' מתנה, ומכ"ז מובן שיהונתן הוא הממשיך ומשפיע בדוד. אמנם בסיום הענין כתיב עד דוד הגדיל, שדוד הי' גדול מיהונתן, ועוד זאת, דהגדיל הוא ל' מפעיל, שדוד פעל הגדלה ביהונתן. דזהו מה שלע"ל יהי' אשת חיל עטרת

this instance,] the influence involved an inheritance which is on a higher level than a gift.

Thus Yehonason was drawing down energy to David and serving as a source of influence for him. Nevertheless, the conclusion [of the *Haftorah* reflects an opposite thrust, speaking of] "David attain[ing] greatness."⁹ For David was greater than Yehonason. Moreover, the form of the verb in that phrase, והגדיל, implies that David imparted greatness to Yehonason. This motif will blossom into perfection in the ultimate future when "the woman of valor [will be] the crown of her husband,"¹⁰ *Malchus*,¹¹ [identified with "the woman of valor,"] will [ascend and] serve as

9. I Shmuel 21:41. We have translated the verse according to its meaning in the *maamar*. Within the context of the original narrative, it might be translated differently.

10. *Mishlei* 12:4.

11. Kingship, the *sefirah* associated with King David

“a crown” for *Zaer Anpin*,¹² [“her husband”]. In the present era, *Zaer Anpin* conveys influence to *Malchus*. In the ultimate future, *Malchus* will convey energy to *Zaer Anpin*.

For that reason, in the ultimate future, deed will surpass study in prominence. In general, study is associated with Yehonason and deed is associated with David. In the ultimate future, deed will be of greater prominence,¹³ as mentioned in the *maamar* entitled “My servant David will be king” authored by my revered father-in-law, the Rebbe.¹⁴

The above concepts can be connected with the Alter Rebbe’s *maamar* in *Torah Or* that is associated with this week’s Torah portion: *Lehavin Inyan HaBerachos*¹⁵ (“To understand the concept of reciting blessing”), the notes to that *maamar* in *Or HaTorah*,¹⁶ and the *maamar* entitled *Chayav Adam Livareich Meiah Berachos Bichol Yom* (“A person is obligated to recite 100 blessings every day”)¹⁷ in the renowned series of *maamarim* [from the year 5638] authored by the Rebbe Maharash. That *maamar* focuses on the proof-text [cited by our Sages]:¹⁸ “Now, what does G-d your L-rd ask of you...?” and cites *Rashi* who explains that [in the verse cited, rather than מה, “what,”] one should read מאה, “100,” as *Tosafos* explains. The *maamar* asks, however: The verse states מה, “what.” On what basis does *Rashi* state that the term should be read as מאה, “100”?

In that series of *maamarim*, it is explained that the 100 blessings include all the blessings that a person is required to recite every day. These include three types of blessings as

12. The emotional attributes of *Atzilus*. Yehonason was also associated with these qualities.

13. Our Sages (*Kiddushin* 40b) debate which deserves greater prominence, study or deed. They conclude that “study is greater because it leads to deed.” *Chassidus* explains that their conclusion applies only in the present era. In the ultimate future, deed will receive greater prominence.

14. *Sefer HaMaamarim* 5699, p. 191ff.

15. *Torah Or*, p. 6a.

16. *Or HaTorah Bereishis*, Vol. III, p. 551a.

17. *Menachos* 43b.

18. *Devarim* 10:12.

בעלה, שהמלכות תהי' בבחי' עטרה לז"א. דעכשיו בחי' ז"א משפיע בבחי' מלכות, ולע"ל המל' תשפיע בז"א. ומטעם זה הנה לע"ל יהי' מעשה גדול מלימוד, דבכללות, לימוד הוא ענינו של יהונתן, ומעשה הוא ענינו של דוד, ולע"ל יהי' מעשה גדול, דוד גדול, כמבואר בד"ה ועבדי דוד מלך עליהם לכ"ק מו"ח אדמו"ר.

ויש לקשר זה עם מאמר כ"ק אדמו"ר הזקן בתו"א בפ' השבוע ד"ה להבין ענין הברכות, וההגהות וכו' למאמר זה מכ"ק אדמו"ר הצ"צ, עד להמשך הידוע של כ"ק אדמו"ר מהר"ש [שהשנה היא שנת המאה להסתלקותו] ד"ה חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום שנאמר ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל. ומביא בהמשך שם, שרש"י פירש קרי בי' מאה ופי' התוס' בדברי רש"י אל תקרי מה אלא מאה. ומקשה בהמשך שם, דלכאורה צ"ל הלא כתיב מה ולא מאה ואיך אומר א"ת מה אלא מאה.

והנה מבואר בהמשך שם דענין מאה ברכות כולל את כל הברכות שחייב אדם לברך בכל יום, שזה כולל בכללות ג' האופנים שבברכות, א' ברכות הנהנין ובפרט ברהמ"ז שהיא מה"ת, ב' ברכות המצות, ג' ברכות התפלה, כמבואר ענינן בארוכה בביאורו"ז לכ"ק אדמו"ר האמצעי פ' עקב. ומזה מובן, דאף שיש דרגות שונות בענין הברכה מ"מ יש צד השוה ביניהם, שכולם ענינן ברכה והמשכה מלמעלמ"ט.

והנה נוסף לחילוקים הנ"ל שבברכות הנה בכל ברכות יש ב' אופנים

explained in depth in the *Biurei Zohar* of the Mittlerer Rebbe, *Parshas Ekev*.¹⁹:

- a) blessings [recited in appreciation for] satisfaction; in particular, the Grace after Meals which is a Scriptural requirement;
- b) blessings [recited before the performance] of *mitzvos*; and
- c) the blessings of prayer,

From this, it is understood that although there are different levels with regard to the nature of the blessings, they all share a common factor: They all involve blessing which is associated with drawing influence down from above.

In addition to the differences mentioned above, there are two forms in all the blessings (as explained in the *maamar* in *Torah*

19. P. 119d ff.

Or), blessings that only begin with the term *Baruch* and blessings that both begin and conclude with the term *Baruch*. The blessings that also conclude with *Baruch* are drawn down from “one world to another,”²⁰ from the hidden realm²¹ to the revealed realms,²² until the lowest levels.

[Since the influence is drawn down to these low levels,] it is necessary that they also conclude with the term *Baruch*. [The term for the conclusion of a blessing, *chasimah*, literally means “seal.”] The concept of a seal is protection, so that a foreign entity will not enter, like the seal of a letter which protects it so that it will not be opened by an undesired person. Similarly, on *Hoshaana Rabba*, the blessings of the new year are sealed. This makes it possible for them to be internalized on Shemini Atzeres. For with regard to Shemini Atzeres, it is written:²³ “There will be an assembly for you,” [which is interpreted to mean:] “for you alone, and not for strangers with you.”²⁴

A similar concept is implied by the conclusion of a blessing with the phrase *Baruch*. It is a promise that no foreign influence will intrude.

With regard to these blessings as well, it is said: “A person is obligated to recite blessings.” Implied is that it is within the person’s potential to bring about blessings, including even blessings that conclude with *Baruch*.

To explain the idea: In several sources,²⁵ the difference between prayer and blessing is explained. When praying, one is on a lower rung and asks [for Divine kindness]. With regard to blessing, by contrast, the person conveying the blessing stands on

---

20. Cf. *Tehillim* 41:14.

21. I.e., realms where G-dliness is revealed so powerfully that they cannot be perceived by mortals whose powers of comprehension are limited.

22. I.e., worlds where G-dliness has been constricted (undergone *tzimtzumim*) and therefore, they can be comprehended by mortals.

23. *Bamidbar* 29:38.

24. Cf. *Mishlei* 5:17.

25. *Sefer HaMaamarim* 5562, p. 187, *et al.*

(כמבואר גם בתו"א שם), הברכות שבהם רק פותח בברוך, והברכות שבהן פותח בברוך וחותרם בברוך, דהברכות שהן חותרים בברוך נמשכות מן העולם ועד העולם, מעלמא דאתכסיא לעלמא דאתגליא, עד למטה מטה ביותר. ולפיכך צריך לענין החתימה בברוך, דחותם ענינו הוא להבטיח שלא יבוא זר כו', וכמו החותרם על האגרת שהוא להבטיח שלא יפתח אותה זר כו'. ועד"ז הו"ע החותרם בהושענא רבא, שאז הוא החתימה לטוב כו'. ולפיכך לאח"ז היא הקליטה בשמע"צ, דעצרת תהי' לכם. לכם דוקא, יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך. וזהו ענין החתימה בברוך, שענינה ההבטחה שלא יבוא זר כו'. וגם על הברכות אלו אומרים חייב אדם לברך כו', שהאדם בכחו לפעול ברכות בכלל גם אלו שחותמין בברוך כו'.

והענין הוא, כמבואר במ"א ההפרש בין תפלה לברכה, דתפלה ענינה שהמתפלל עומד למטה ומבקש וכו', משא"כ ברכה ענינה שהאדם המברך עומד מלמעלה והוא הבעה"ב הממשיך את הברכה. וע"ז אומרים חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום, שהאדם הוא בעה"ב על כל המאה ברכות, גם הברכות שבתפלה שהם חלק מהתפלה, מ"מ גם הם בסוג דברכות שהאדם הוא בעה"ב עליהם, ויכול לפעול רצון חדש למעלה, כמאמר עושין רצונו של מקום, וגם בברכות שחותמין בברוך בכחו לפעול גם זה.

a higher rung. He is in a position of mastery and he draws down the blessing.

The implications of our Sages' statement¹⁷ that a person is obligated to recite 100 blessings every day is that a person is in control of all these 100 blessings, even the blessings that are part of the prayer service. He is a master of even these blessings and can bring about a new will Above,²⁶ as implied by the phrase *osim ritzono shel Makom* which could be interpreted as "they generate G-d's will."²⁷ A person has the power to achieve the above even with regard to the blessings that conclude with *Baruch*.

26. I.e., it is explained that one of the advantages of prayer over blessing is that prayer arouses a new will Above. Although there is a lack in physical or financial well-being, prayer can arouse a desire Above that those needs be met. The Rebbe is emphasizing that by obligating a person to recite the blessings of prayer, our Sages implied that he has control even in such situations.

27. Within the context of its source, the phrase, found in *Berachos* 38b, *et al.*, means "carry out G-d's will." The interpretation suggested by the Rebbe, however, also fits the literal meaning of the verb and is found in many commentaries.

On this basis, [the Rebbe Maharash] explains our Sages' statement: "A person is obligated to recite 100 blessings every day, as it is written: "Now, what does G-d your L-rd ask of you...?" Rashi states that one should read מאה, "100." Tosafos explains that Rashi is employing the *Talmudic* structure *al tikri*, "Do not read מה, 'what,' read מאה, '100.'" [The *alef* is added, because מה is numerically equivalent to the *milui* of G-d's name *Havayah* when the names of the letters are spelled with an *alef*.²⁸

Rashi's statement that the term should be read as מאה implies that one should read and draw down the *alef*, i.e., that the Divine service of the Jewish people draws down the *Alef*, [G-d's infinity,] into the 45, making it 100.

Tosafos states "Do not read מה, 'what,' read מאה, '100,'" [the words of the Torah] have a *k'ri*, the manner in which they are read, and a *k'tiv*, the manner in which they are written. These reflect the states of hiddenness and revelation., as our Sages say:²⁹ "I [G-d] am not called as My name is written." Therefore [Tosafos] says "Do not read...," i.e., do not content yourself with a revelation on the level of *Mah*; it must be *mei'ah*, 100, i.e., the *alef* must be drawn down. This is brought about through an increase in the Divine service of the Jewish people. Hence, this interpretation is advanced by Tosafos whose name implies the concept of increase.

The intent is that not only, as Rashi states, is the *alef* read and drawn down — on this level, however, it is possible to remain in the hidden realms. Hence, [Tosafos states:] "Do not read מה, 'what,' read מאה, '100,'" i.e., influence should be drawn down into the revealed realms; [as in the ultimate future, when] "I will be called as My name is written."

---

28. The term *milui* refers to a pattern in numerology in which the name of each letter of a word is spelled out, and the numerical values of all the letters in these spellings are added together. G-d's name *Havayah* is made up of four letters *Yud-Hei-Vav-Hei* (י-ה-ו-ה). These letters may be spelled in four different ways, with each spelling yielding a different numerical value. The numerical value of *Havayah* when the names of its letters are spelled out with the letters יוד הא ואי הא is 45.

29. *Pesachim* 50a.

ועפ"ז מבאר ענין חייב אדם לברך מאה ברכות שנא' מה הוי' אלקיך, ופרש"י קרי ב"י מאה, ופירוש התוס' בדברי רש"י א"ת מה אלא מאה, דפי' מה הוא שם הוי' במילוי אלפין. ופי' קרי ב"י מאה (כפרש"י) היינו לקרות ולהמשיך בו האל"ף, היינו, שע"י עבודת ישראל ממשיכים הא' במ"ה, ונעשה מאה. והתוס' פי' א"ת מה אלא מאה כי יש קרי וכתב שהם העלם וגילוי ע"ד מאמרו"ל לא כמו שאני נכתב אני נקרא, ולכן אמרו א"ת מה שלא יהי' הגילוי רק בבחי' מה לבד אלא מאה שיומשך גם האל"ף, והיינו, דע"י הוספה בעבודת ישראל, תוס' הוא מלשון הוספה, הנה לא רק שקוראים וממשיכים את האל"ף כפרש"י אבל יכול להיות עדיין בעלמא דאתכסיא, אלא עוד זאת, א"ת מה אלא מאה, שתהי' ההמשכה בגלוי בעלמא דאתכסיא, כשם שאני נכתב כך אני נקרא. וזהו ג"כ מה שלא נאמר בפירוש מאה, כ"א הי' נאמר בפירוש ה"ז בחי' אורות המתיישבים בכלים, והמשכה זו הוא מבחי' אורות שלמעלה מהתלבשות בכלים, ועד למקור האור שהוא המאור. וזהו ג"כ מה שמאמר זה אמר ר' מאיר דוקא, הי' ר' מאיר אומר חייב אדם כו', כי מאיר הוא לשון מאור שלמעלה מבחי' אור, וכמארו"ל שהוא מאיר עיני חכמים כו' שמנהיג עיני חכמים כו', מקור האור בחי' מאור, וי"ל, שהכוונה בענין המאור כאן הוא לעצמותו ומהותו ית', דמעצמותו ומהותו ית' נמשך הכח לכאן"א מישראל לברך מאה ברכות בכ"י. ואמרו לשון חייב כי יש

On this basis, we can understand why the verse does not explicitly state מאה, 100. Were it to state this explicitly, the intent would be G-dly light that could become settled in vessels. Instead, the intent is to draw down G-dly light that is too high to become settled in vessels. [Indeed, one draws down] from the very source of the light, the מאור. This is alluded to by the fact that the author of the teaching: "A person is obligated to recite..." is Rabbi Meir (מאיר). Rabbi Meir is identified with the *meor*, which is above the light itself, as our Sages state,³⁰ "he would illuminate the eyes of the Sages." It is possible to say, that here the intent of the term "the source of light" is G-d's Essence. From G-d's Essence, the potential is drawn down for every Jew to recite 100 blessings every day.

Now, it says "a person is obligated." There are matters that are given to a person's choice (*reshus*) and others that are obligations.

30. Eruvin 13b.

In general, it is explained that matters that are *reshus* are on a higher level, as explained with regard to the concept³¹ that the recitation of the evening service is left to a person's choice and the concept that [eating *matzah* on] the Seventh Day of Pesach is left to a person's choice.³² Here, the intent is to draw down the lights that are on the level of *reshus* to the point that they become obligations, i.e., light that is settled in a vessel.

On this basis, we can understand the concepts [explained originally in connection with] the verses beginning: "Tomorrow is the new moon," that through Divine service on this physical plane, it is possible to reach a higher level than through drawing down [light] from above. This can be understood from the concept [implied by] "until David attained greatness." Although previously, Yehonason had been the source of influence, for his name is associated with the name *Havayah* [which is a powerful source of influence,] as explained above in connection with the concept of *Havayah* whose *milui* employs an *alef*. Nevertheless, it was David who "attained greatness," because Divine service on this physical plane reaches a higher level. Moreover, [such Divine service as personified by David] makes others great, [indeed, even inspires greatness above,] as our Sages state:³³ "Israel adds strength to the Heavenly company.

A similar concept is explained with regard to the verse:³⁴ "And now increase the strength of G-d." [As our Sages relate,]³⁵ the Holy One, blessed be He, told Moshe: "Be of assistance to Me." Immediately, Moses responded: "And now increase the strength of G-d." Since this matter was brought about by Moses, it is also within the potential of every Jew. As is well known with regard to the concept that "fear is a small matter,"³⁶ {which is also derived

31. *Berachos* 27b, as explained in the *Biurei Zohar* of the Mittlerer Rebbe, p. 13d.

32. *Pesachim* 120a, as explained in the *Biurei Zohar* of the *Tzemach Tzedek*, Vol. 1, p. 98.

33. *Eichah Rabbah* 1:33.

34. *Bamidbar* 14:17.

35. *Shabbos* 89a.

36. Our Sages (*Berachos* 33b) note that the verse appears to imply that the fear of G-d is a small matter and explains that, for Moshe, fear is a small matter. *Tanya*, ch. 42, notes that the verse is addressed to the Jewish people at large and for them, fear is not a

רשות וחובה, ורשות הוא בחי' היותר גבוה, וכמו שנתבאר בענין תפילת ערבית רשות, ובענין שש"פ רשות, והכוונה לכאן להמשיך מבחי' רשות לבחי' חובה בבחי' אורות בכלים.

ובזה יובן ענין מחר חודש כו', דע"י העבודה למטה מגיעים למעלה מההמשכה מלמעלה, כמובן מענין עד דוד הגדיל, דהגם שלפנ"ז הי' יהונתן בחי' המשפיע, בחי' שם הוי', וכן"ל בענין שם הוי' דמלוי אלפין, מ"מ אח"כ דוד הגדיל, שהעבודה למטה מגיע למעלה יותר, ועד שהגדיל ל' מפעיל כנ"ל, כמאמר ישראל מוסיפים כח בפמליא של מעלה. וכמבואר בענין ועתה יגדל נא כח אד', שאמר הקב"ה למשה הי' לך לעזרני מיד אמר לו ועתה יגדל נא כח אד' כו'. וכיון שדבר זה נפעל ע"י משה הרי הוא גם בכוחו של כאו"א מישראל, כידוע בענין יראה מילתא זוטרתיא היא [שגם זה למדים מהפסוק ועתה ישראל מה הוי' אלוך יך שואל מעמך], דכיון שהיא מילתא זוטרתיא לגבי משה הרי היא מילתא זוטרתיא גם לגבי כאו"א מישראל.

וע"י מעשינו ועבודתנו עושין דירה לו ית' בתחתונים דוקא שזה יהי' בעיקר בביאת משיח צדקנו, ואין צריך לחכות עד אז, שהרי זה תלוי במעשינו ועבודתנו עתה, דע"י עסק התורה בכלל, וקיום המצוות בכללות, ובפרט הלימוד עכשיו בענינים אלו, ובקריאת ההפטרה דשבת זו וכו', ממשיכים ענינים אלו [וע"ד המבואר בענין חייב אדם לברך מאה ברכות כו' שגם

from the verse: "Now, what does G-d your L-rd ask of you...?"] Since fear is a small matter for Moshe [and there is a spark of Moshe in every Jew], fear can be considered a small matter for every Jew.

Through our deeds and Divine service, we make a dwelling for G-d in the lower realms.³⁷ This will be achieved with the coming of *Mashiach*. Nevertheless, it is not necessary to wait until then, for the matter is dependent on our deeds and Divine service. Through involvement in the Torah and the observance of the *mitzvos* in general and, in particular, through studying these matters now and reading the *Haftorah* of this *Shabbos*, these influences are drawn down. {As explained, the requirement for a

---

small matter. In resolution, *Tanya* explains, that there is a spark of Moshe in every Jew. Hence, for every Jew, fear can be considered a small matter.

37. See *Tanya*, ch. 37.

person to recite 100 blessings every day applies also on *Shabbos*. Now, on *Shabbos*, when there are less blessings recited during the *Shemoneh Esreh*, the sum can be completed by adding blessings associated with satisfaction, as explained in the Alter Rebbe's *Shulchan Aruch*,³⁸ i.e., blessings associated with satisfaction experienced by the body on this material plane.}

And then we will “go forth with our youth and with our elders, with our sons and daughters,”³⁹ a great congregation will return here,⁴⁰ to our holy land, to “the land upon which the eyes of G-d your L-rd, are [focused] at all times, from the beginning of the year until the end of the year.”⁴¹

This verse also alludes to the importance of Divine service on this material plane, because the word רִשִׁית, meaning “beginning of,” is written in a short form.⁴² This alludes to our Sages' statement that “a year which is impoverished (רִשָּׁה) at its outset will become ample at its conclusion.”⁴³ As explained in several sources,⁴⁴ even though before the sounding of the *shofar* on Rosh HaShanah, the year was impoverished, through the sounding of the *shofar*, “G-d will answer me with expansiveness,”⁴⁵ [evoking abundance]. In particular, this applies because the sounding of the *shofar* is associated with arousing Divine pleasure.⁴⁶ Indeed, it draws down entirely new energy, as the Baal Shem Tov explained⁴⁷ on the verse:⁴⁸ “Sound the *shofar* on the new moon,” that the *shofar* must be renewed. This leads to renewal within the world, as it is written:⁴⁹ “Behold, I will create a new heaven and a

---

38. Sec. 290:1.

39. Cf. *Shmos* 10:9.

40. Cf. *Yirmeyahu* 31:8.

41. *Devarim* 11:12.

42. I.e., without an *alef*.

43. *Rosh HaShanah* 16b.

44. *Sefer HaMaamarim* 5627, p. 408, *et al.*

45. Cf. *Tehillim* 118:5.

46. See *Likkutei Torah, Devarim*, p. 48a.

47. *Kesser Shem Tov*, sec. 119.

48. *Tehillim* 81:4.

49. *Yeshayahu* 65:17.

בשבת צריך לברך מאה ברכות, אלא שבשבת במקום ברכות התפלה ממשיכים אותם (כמבואר בשו"ע אדה"ז) ע"י ברכות הנהנין, היינו ע"י ברכות כאלה הקשורות עם הנאת הגוף כו' בגשמיות], שנלך בנערנו בזקנינו בבנינו ובבנותינו, קהל גדול ישובו הנה, לארץ הקודש, ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה. וגם בענין זה נרמזת מעלת העבודה למטה, דרשית חסר כתיב, משום שכל שנה שהיא רשה בתחלה מתעשרת בסופה, והיינו כמבואר בכ"מ, דע"י העבודה דתקיעת שופר בר"ה הנה לפני תק"ש היתה רשה וע"י תק"ש נעשה ענני במרחב י-ה, ובאופן של שופר שענינו תענוג, עד שממשיכים ענין חדש לגמרי, כתורת הבעש"ט על תקעו בחודש שופר, בחידושו של שופר, דע"י נעשה חידוש בעולם, הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה, ותורה חדשה מאתי תצא, בביאת משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

new earth," and "a new Torah will emerge from Me,"⁵⁰ with the coming of *Mashiach*, speedily in our days.

---

50. Yeshayahu 51:4. Vayikra Rabbah 13:3.